

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: CA-3T/101/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317010364
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Mravec
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2025:5317010364.19

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina samosudcom JUDr. Michalom Mravcom na hlavnom pojednávaní dňa 14.05.2025 takto

r o z h o d o l :

Pri nezmenenom výroku o vine rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 3T/101/2017-673 zo dňa 23.09.2020 pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 4 Tr. zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona sa

obžalovaný A. A., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom B. XXX, okr. B.,

o d s u d z u j e

Podľa § 149 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. s ú h r n ý na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa z r u š u j e výrok o treste rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 20.02.2017 sp. zn. 4T/108/2015, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktoré výkon mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 4 roky s probačným dohľadom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. sa obžalovanému u k l a d á trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. sa obžalovanému u k l a d á nahradiť škodu poškodenému C. D., nar. XX.XX.XXXX v B. E., ČR, trvale bytom F. XXX, okr. G. – H., Česká republika, v sume 16.314,- €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. sa poškodený C. D. so zvyškom nároku na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 31.07.2017 bola súdu doručená obžaloba Okresného prokurátora v Čadci pod Pv 269/1/5502 na obv. A. A. pre skutok právne kvalifikovaný obžalobou ako prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 4 Tr. zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Rozsudkom Okresného súdu Žilina (predtým Čadca) zo dňa 23.09.2020, sp. zn. 3T/101/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/26/2021 bol obžalovaný A. A. právoplatne uznaný vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 4 Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov a 6 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne súd uložil obžalovanému ochranný dohľad na dobu 1 rok.

Rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 19.02.2025 sp. zn. 5Tdo 7/2025, Najvyšší súd podľa § 386 ods. 2 Tr. por. ohľadom obvineného A. A. zrušil rozsudok Okresného súdu Čadca z 23. septembra 2020 sp.zn. 3T/101/2017-673 a to iba vo výroku o treste a výroku o ochrannom opatrení.

Po zrušení rozsudku Okresného súdu Čadca, Okresný súd Žilina, ako súd nástupnícky po zrušenom Okresnom súde Čadca nariadil vo veci hlavné pojednávanie, súc viazaný právnym názorom nariadeného súdu vykonal všetky úkony a doplnenia, vykonanie ktorých odvolací súd prikázal.

Vzhľadom na skutočnosť, že Najvyšší súd SR rozsudkom 5Tdo/7/2025 zo dňa 19.02.2025 bez zrušenia rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 3T/101/2017 zo dňa 23.09.2020 vo výroku o vine vrátil vec súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie vo vzťahu k výrokom o treste, jeho výkone a ochrannom dohľade, súd pri opätovnom prejednaní veci o vine obžalovaného nerozhodoval, nakoľko táto bola právoplatne uznaná a súd teda rozhodoval iba o treste, spôsobe jeho výkonu a ochrannom dohľade.

Súd ďalej vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, z ktorých mal preukázané nasledovné:

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava (č.l.871) vyplýva, že obvinený A. A. bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody dňa 19.02.2025.

Z odpisu z registra trestov (č.l. 886) vyplýva, že obžalovaný doposiaľ šesťkrát stál pred súdom (dvakrát sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený)

Rozsudkom Okresného súdu Skalica zo dňa 20.02.2017, sp. zn. 4T/108/2015 bol obžalovaný A. A. právoplatne uznaný vinným zo spáchania zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zák., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 4 roky s probačným dohľadom.

Rozsudkom Okresného súdu Čadca zo dňa 12.2.2020, sp. zn. 1T/25/2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/51/2020 zo dňa 30.6.2020 bol obžalovaný A. A. právoplatne uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov a šesť mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a súčasne mu bol uložený ochranný dohľad na dobu 1 rok. (Rozsudok bol zrušený Rozsudkom Najvyššieho súdu SR 5Tdo/7/2025).

Rozsudkom Okresného súdu Čadca zo dňa 11.04.2022, sp. zn. 2T/46/2019, právoplatným dňa 04.06.2022 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., pričom súd upustil od uloženia súhrnného trestu.

K výroku o treste

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu – rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom – potencionálnym

páchateľom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a.

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Všeobecne treba uviesť, že trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Trest má pôsobiť výchovne na páchatel'a. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného. Možno konštatovať, že páchatel'a môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, z toho vyplýva, že v prípade ak bude trest resp. odplata v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uložením trestom vznikne nové bezprávie – bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatel'ovi trestného činu. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobnú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý.

V konaní mal súd preukázanú jednu poľahčujúcu okolnosť a to podľa § 36 písm. l) Tr. zák., spočívajúcu v tom, že obžalovaný priznal spáchanie skutku, rovnako mal zistenú jednu príťažujúcu okolnosť, a to že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený.

Pokiaľ ide o osobu obžalovaného, súd mal preukázané, že pochádza z riadneho rodinného prostredia, rodičia obžalovaného súkromne podnikajú, pričom aj obžalovaný bol predtým ako bol vzatý do väzby v tejto veci zamestnaný v ich rodinnej firme. Obžalovaný priznáva spáchanie skutku.

Podľa § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.:

(1) Ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

(2) Spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.:

(1) Ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

(2) Ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdenných trestných činov.

Za prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 4 Tr. zák., trestný zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody od 4 rokov do 10 rokov. Za zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zák. možno uložiť trest odňatia slobody 2 roky až 8 rokov. Za prečin

ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. je trestná sadzba 1 rok až 5 rokov. Je nepochybné, že najprísnejšie trestným je prečin podľa § 149 ods. 4 Tr. zák. Trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu, čím je vyjadrená zásada proporcionálnosti trestu, a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatela a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy (prevencia). Oba prvky sa uplatňujú v zásade súčasne v každom treste.

Účelom trestu v zmysle ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák. je chrániť spoločnosť pred páchatelmi trestných činov, zabrániť odsúdenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vychovávať ho k tomu, aby viedol riadny život, a tým výchovne pôsobiť aj na ostatných členov spoločnosti. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd v danom prípade uložil na podklade zistených skutočností obžalovanému A. A. trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 6 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a súčasne zrušil výrok o treste Okresného súdu Skalica zo dňa 20.02.2017, sp. zn. 4T/108/2015, ktorým bol obžalovanému pre zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 4 roky s probačným dohľadom, nakoľko skutok, pre ktorý je stíhaný v konaní 3T/101/2017, spáchal predtým ako bol vyhlásený vyššie uvedený rozsudok, súd ukladal súhrnný trest podľa zásad pre uloženie úhrnného trestu.

Ako bolo vyššie uvedené, obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný (súd neprihliadal na rozsudky, ktoré boli zrušené rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn- 5Tdo/7/2025.. Pred spáchaním žalovaných skutkov sa dopustil viacerých priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Možno uzavrieť, že v osobe obžalovaného, vzhľadom na jeho nízky vek ide o ťažšie napravitel'ného páchatela, ktorý sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti.. V danom prípade súd uložil obžalovanému trest pri dolnej hranici trestnej sadzby (štyri roky a šesť mesiacov), berúc do úvahy priznanie a ľútosť obžalovaného, taktiež urobil opatrenia na náhradu škody a škodu za neho uhradila poisťovňa AXA. Takýto trest považuje súd za dostatočný z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie; takýto trest podľa názoru súdu aj v plnej miere odzrkadľuje stupeň nebezpečnosti spáchaného prečinu pre spoločnosť, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného.

Súd v danom prípade uložil na podklade zistených skutočností obžalovanému A. A. trest odňatia slobody vo výmere štyri roky a šesť mesiacov, teda pri dolnej hranici trestnej sadzby.

Ako bolo vyššie uvedené, obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný. U obžalovaného možno konštatovať, že napriek mladému veku ide o opakovaného páchatela závažnej trestnej činnosti a ani dobrodenia súdov SR v podobe ukladania alternatívnych, resp. podmienecných trestov nevedli k náprave/ obžalovaného a tento napriek tomu, že v konaní Okresného súdu Skalica sp.zn. 4T/108/2015 uzavrel dohodu o vine a treste, po uzavretí ktorej bol prepustený z väzby na slobodu, avšak dohoda ešte nebola „potvrdená“ Rozsudkom, opätovne požil omamnú látku, pod vplyvom ktorej spáchal tento skutok. Možno uzavrieť, že v osobe obžalovaného ide o ťažko napravitel'ného páchatela, ktorý sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti. Bohatá kriminálna minulosť obžalovaného (napriek mladému veku) a z nej vyplývajúci evidentný sklon obžalovaného k páchaniu trestnej činnosti, najmä pod vplyvom návykových látok, ktorých je dlhodobým užívateľom charakterizuje jeho osobu ako ťažko prevychovateľného páchatela, u ktorého doposiaľ ukladané tresty ani v jednom prípade nesplnili svoj prevýchovný účel z hľadiska individuálnej prevencie trestu. Význam kriminálnej anamnézy obžalovaného neznižuje ani fakt, že pri niektorých odsúdeniach nastala tzv. fikcia neodsúdenia, keďže táto fikcia neguje skutočnosť, že obžalovaný tieto trestné činy spáchal, čo je dôležitou okolnosťou pri hodnotení osoby obžalovaného. Pri rozhodovaní o treste nemožno opomenúť ani nenapravitel'ný následok v podobe smrti poškodeného A. F..

Súd tiež pri určovaní druhu a výmery trestu prihliadal na možnosti nápravy obžalovaného.

Trest vo výmere 4 roky a 6 mesiacov považuje súd za dostatočný z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie; takýto trest podľa názoru súdu aj v plnej miere odzrkadľuje stupeň nebezpečnosti spáchaného obzvlášť závažného zločinu pre spoločnosť, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného. Súd

pri ukladaní trestu prihliadal na spôsob spáchania skutku, možnosti nápravy obžalovaného a tiež v neposlednom rade na vek obžalovaného.

Podľa § 48 ods. 1, 2 Tr. zák.:

(1) Trest odňatia slobody sa vykonáva diferencovane v ústavoch na výkon trestu odňatia slobody (ďalej len „ústav na výkon trestu“) minimálneho, stredného alebo maximálneho stupňa stráženia.

(2) Súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu
a) s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin,
b) so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Keďže obžalovaný A. A. v predchádzajúcich 10 rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody (na zrušené rozsudky súd neprihliadal) súd obžalovaného zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.:

(1) Trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

(2) Trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel' dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

S poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 18/2020 zo dňa 25.09.2024, vyhlásený v Zbierke zákonov pod č. 341/2024 Z.z. 10.12.2024 súd ukladal obžalovanému trest zákazu činnosti v rozpätí 1 rok až 10 rokov, nakoľko Ústavný súd Slovenskej republiky predmetným nálezom rozhodol o tom, že ustanovenie § 61 ods. 5 písm. b) zákona č. 300/2005 Z.z. Trestného zákona v znení neskorších predpisov, t.j. obligatórne uloženie trestu zákazu činnosti na doživotie nie je v súlade s čl. 1 ods. 1 a čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Súd tak uložil obžalovanému okrem trestu odňatia slobody aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá a to vo výmere päť rokov a šesť mesiacov, teda v polovici trestnej sadzby.

Takto uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 6 mesiacov spolu s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 5 rokov považuje súd za dostatočný, zákonný, postačujúci na prevýchovu obžalovaného. Takto uložené tresty zároveň nie sú neprimerané a sú odôvodnené porušením povinností obžalovaného ako vodiča. Uložený trest je potrebné chápať ako súhrn všetkých trestov, ktoré boli obžalovanému uložené, pričom trest odňatia slobody aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel komplexne pôsobia na obžalovaného ako prevýchovná forma individuálnej a generálnej prevencie aj ako potrestanie za spáchanú trestnú činnosť, ktorej sa dopustil obžalovaný svojimi protiprávnymi konaniami. Podľa názoru súdu uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v kombinácii s trestom zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, ktorý patrí k najúčinnejším prostriedkom ochrany bezpečnosti cestnej premávky, splní u obžalovaného účel trestu vymedzený v ustanovení § 34 Trestného zákona. Súd pevne verí, že obžalovaný počas výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody a výkonu trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel pochopí nesprávnosť svojho konania a už nikdy nebude viesť motorové vozidlo pod vplyvom omamných látok, či alkoholu. Netreba zabúdať ani na to, že aj trest zákazu činnosti má generálne preventívny aspekt.

Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov, robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni aj v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiadúce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu spoločnosti.

K výroku o náhrade škody

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu, uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne

a včas uplatnený. Ak tomu nebráni zákonná prekážka, súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť škodu, ak je jej výška súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, pokiaľ škoda nebola dosiaľ uhradená.

Poškodený C. D. si v konaní uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 935.283,- Kč.

Nakoľko mal súd preukázanú škodu len vo výške 16.314,-€ (znalecký posudok H. I. a náklady za poškodené motorové vozidlo), v tejto výške zaviazal obžalovaného na náhradu škody.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. na civilný proces alebo na konanie pred iným príslušným orgánom odkáže súd poškodeného tiež so zvyškom jeho nároku, ak mu nárok z akéhokoľvek dôvodu prizná len sčasti.

Nakoľko vo zvyšnej časti nemal súd preukázaný nárok poškodeného, odkázal ho so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.